

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Tos/112/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413010311
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1413010311.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci odsúdeného U. F., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV z 21.09.2016 sp. zn. 2T/119/2013, na neverejnom zasadnutí konanom 13. decembra 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného U. F., nar. XX.XX.XXXX sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Bratislava IV z 21.09.2016 sp. zn. 2T/119/2013 bolo podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. (správne malo byť uvedené podľa § 52 ods. 1 Tr. zák.) vyslovené, že odsúdený U. F. sa v skúšobnej dobe určenej rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 01.10.2013 sp. zn. 2T/119/2013 neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 3 roky vykoná. Okresný súd podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. odsúdeného U. F. pre výkon nariadeného trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal sťažnosť odsúdený U. F.. V písomných dôvodoch svojej sťažnosti odsúdený prostredníctvom zvoleného obhajcu sa domáhal, aby krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil ako nezákonné. Sťažovateľ vyslovil názor, že prvostupňový súd pochybil pri hodnotení dôkazov a dĺžke trvania skúšobnej doby. Uviedol, že on bol pôvodne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 25.02.2013 sp. zn. 1T/15/2013, kde mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 3 roky, ktorá začala plynúť dňa 25.02.2013. Následne bol tento rozsudok zrušený rozsudkom okresného súdu Bratislava IV z 01.10.2013 sp. zn. 2T/119/2013, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 3 roky. Uznesením zo dňa 03.10.2013 v tomto konaní mu bola započítaná skúšobná doba od 25.02.2013 do 01.10.2013. Takto by skúšobná doba skončila dňa 25.02.2016, ako uvádza súd v napadnutom uznesení. Odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu ďalej uviedol, že bol zároveň rozsudkom okresného súdu Bratislava V z 12.12.2013 sp. zn. 2T/117/2013 uznaný za vinného z iného trestného činu, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 3 roky. Práve týmto rozsudkom mu bola naposledy určovaná skúšobná doba. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.12.2013. Uznesením v tomto konaní zo dňa 10.02.2014 Okresný súd Bratislava V započítal skúšobnú dobu od 25.02.2013 do 12.12.2013. Napokon bol opätovne odsúdený za iný trestný čin trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV z 12.07.2015 sp. zn. 0T/123/2015, za čo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 80 hodín, ktorý aj vykonal. Sťažovateľ dal do pozornosti krajskému súdu aj to, že ostatným rozhodnutím vo veci skúšobnej doby bolo uznesenie Okresného súdu Bratislava V z 03.11.2015 sp. zn. 2T/117/2013, ktorým Okresný súd Bratislava V postupujúc podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. síce konštatoval možnosť premeny trestu odňatia slobody, avšak postupoval v zmysle ustanovenia § 50 ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a primerane predĺžil skúšobnú dobu o dva roky, t. j. do 12.12.2018. Tento okresný súd v uvedenom konaní posudzoval aj následok konania, za ktoré bol opätovne odsúdený za iný trestný čin trestným

rozkazom Okresného súdu Bratislava IV z 12.07.2015 sp. zn. 0T/123/2015 a taktiež posudzoval aj jeho register priestupkov. Podľa názoru odsúdeného vyplýva, že posledný súd, ktorý mu určil skúšobnú dobu je Okresný súd Bratislava V a ten ako jediný je oprávnený za súčasného stavu rozhodovať o prípadnej premene trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom na výkon trestu. V uvedenej veci tak Okresný súd Bratislava V aj sám rozhodol už 10 mesiacov pred napadnutým uznesením Okresného súdu Bratislava IV z 21.09.2016 č. k. 2T/119/2013-196 a predĺžil mu skúšobnú dobu. Odsúdený vyslovil presvedčenie, že konanie podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. nemohol začať Okresný súd Bratislava IV, alebo Okresný súd Bratislava V, ktorý už vo veci rozhodol a predĺžil mu skúšobnú dobu do 12.12.2018, ktorá mu neskončila a nemožno mu ani vytýkať, že by si nespĺnil v skúšobnej dobe povinnosť podrobiť sa nariadenému psychologickému poradenstvu. Napokon odsúdený zdôraznil, že nie je pravdivé tvrdenie, že by on sa dostavoval na výkon probácie nepravidelne, tejto sa zúčastňoval buď podľa písomného nariadenia alebo po telefonickej dohode s príslušným probačným úradníkom a tento termín zmenil.

Sťažnostný súd v rámci svojho postupu doplnil konanie v trestnej veci odsúdeného U. F. tak, že prečítal rovnopis rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 12.12.2013 sp. zn. 2T/117/2013.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd v Bratislave po takto doplnenom dokazovaní na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného U. F. nie je dôvodná.

Sťažnostný súd ďalej konštatuje, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Pokiaľ okresný súd nezabezpečil rovnopis rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 12.12.2013 sp. zn. 2T/117/2013 (napriek urgenciám o zaslaní celého súdneho spisu), tak tento nedostatok konvalidoval krajský súd. Samotnému rozhodnutiu okresnému súdu, v ktorom bolo vyslovené, že odsúdený U. F. sa v skúšobnej dobe neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 3 roky vykoná v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, v podstate nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, hoci pri správnom postupe mal okresný súd aplikovať ustanovenie § 52 ods. 1 Tr. zák., namiesto ustanovenia § 50 ods. 4 Tr. zák.

Krajský súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 01.10.2013 sp. zn. 2T/119/201 bol odsúdený U. F. uznaný za vinného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 3 roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním. Zároveň bola odsúdenému uložená povinnosť v skúšobnej dobe zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Napokon s uložením súhrnného trestu bol zrušený aj rozsudok Okresného súdu Bratislava IV z 25.02.2013 sp. zn. 5T/15/2013 vo výroku u treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Uvedené súdne rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 01.10.2013.

Uznesením súdnej tajomníčky Okresného súdu Bratislava IV z 03.10.2013 sp. zn. 2T/119/2013 bolo rozhodnuté tak, že podľa § 50 ods. 3 Tr. zák. a § 45 ods. 2 Tr. zák. sa odsúdenému U. F. započítava skúšobná doba podmieneného odsúdenia od 25.02.2013 do 01.10.2013 uložená mu rozhodnutím Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/15/2013 zo dňa 25.02.2013 do skúšobnej doby podmieneného odsúdenia uloženého mu rozhodnutím Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/119/2013 zo dňa 01.10.2013.

Vzhľadom na vyššie citované rozhodnutie súdnej tajomníčky Okresného súdu Bratislava IV o započítaní skúšobnej doby, došlo u odsúdeného U. F. k takej situácii, že skúšobná doba mu začala plynúť už odo dňa 25.02.2013 a skončila dňom 25.02.2016.

Druhostupňový súd z predloženého spisového materiálu zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV z 12.07.2015 sp. zn. 0T/123/2015 bol odsúdený U. F. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., pričom tento skutok spáchal 09.07.2015. Za uvedenú trestnú činnosť bol odsúdenému uložený trest povinnej práce vo výmere 80

hodín a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 roky. Predmetné súdne rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 12.07.2015. Jednalo sa teda o trestnú činnosť, ktorú odsúdený U. F. spáchal v priebehu posudzovanej (novovzniknutej) skúšobnej doby podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom.

Zo spisového materiálu je tiež zrejmé, že odsúdený počas posudzovanej skúšobnej doby spáchal aj 8 priestupkov na úseku cestnej dopravy. Dňa 30.04.2013 spáchal priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, začo mu bolo uložené napomenutie. Dňa 12.06.2013 spáchal priestupok podľa § 8 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 60,-euro. Dňa 25.07.2014 spáchal priestupok podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 50,-euro. Dňa 28.08.2014 spáchal priestupok podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 80,-euro. Dňa 17.10.2014 spáchal priestupok podľa § 32 ods. 3 zákona č. 8/2009 o cestnej premávke za čo mu bola uložená pokuta vo výške 30,-euro. Dňa 09.11.2014 spáchal priestupok podľa § 4 ods. 1 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 100,-euro. Dňa 27.12.2014 spáchal priestupok podľa § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 100,-euro. Dňa 16.01.2015 spáchal priestupok podľa § 4 ods. 1 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 450,-euro.

V neposlednom rade treba uviesť, že zo záverečnej správy o priebehu probácie vyplynulo, že odsúdený U. F. v skúšobnej dobe probačného dohľadu nesplnil povinnosť zúčastniť sa na psychologickom poradenstve, pričom až na verejnom zasadnutí pred okresným súdom z 14.09.2016 predložil potvrdenie psychologickej ambulancie Y. U. L. datované dňa 30.08.2016, podľa ktorého dňa 25.08.2016 absolvoval psychologické poradenstvo cielené na posilnenie racionálnej korekcie správania zamerané na jeho dôsledky s prvkami kognitívne-behaviorálnej terapie dňa 30.08.2016.

Podľa § 52 ods. 1 Tr. zák. ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, dodržiaval podmienky probačného dohľadu a splnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

V posudzovanom prípade odsúdený U. F. počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom, jednak nevedol riadny život, keďže v priebehu skúšobnej doby sa dopustil nielen trestného činu, za ktorý bol aj právoplatne odsúdený (trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava IV z 12.07.2015 sp. zn. 0T/123/2015), ale aj značného počtu priestupkov na úseku cestnej dopravy (ako to vyplynulo z registra priestupkov), jednak nesplnil povinnosť v skúšobnej dobe zúčastniť sa na psychologickom poradenstve uloženému rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 01.10.2013 sp. zn. 2T/119/2013. Pre úplnosť treba dodať, že tak urobil až po uplynutí skúšobnej doby.

Vzhľadom na skutočnosť, že odsúdený U. F. nesplnil zákonom požadované podmienky uvedené v ustanovení § 52 ods. 1 Tr. zák., okresný súd správne rozhodol keď vyslovil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 3 roky vykoná. Zákonu zodpovedá aj zaradenie odsúdeného U. F. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.).

K sťažnostným námietkam odsúdeného krajský súd dodáva, že nakoľko v posudzovanej veci došlo zo strany Okresného súdu Bratislava IV k započítaniu predchádzajúcej skúšobnej doby (od 25.02.2013 do 25.08.2014) do súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 3 roky s probačným dohľadom, tak na jednej strane došlo týmto započítaním ku skráteniu celkovej dĺžky skúšobnej doby, na strane druhej však začiatok skúšobnej doby sa posunul na deň 25.02.2013. Novovzniknutá skúšobná doba teda začala plynúť odo dňa 25.02.2013 a skončila dňom 25.02.2016. Na základe uvedeného sa sťažovateľ mylí, keď uvádza, že súd I. stupňa hodnotil okolnosti, ktoré nenastali v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. V tomto smere sťažnostný súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 14.07.2016 sp. zn. 5Tdo 48/2016.

Pokiaľ odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu poukazuje na vykonávacie konanie v inej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V sp. zn. 2T/117/2013 (zvlášť na uznesenie tohto súdu z 03.11.2015 č. k. 2T/117/2013-227) a z toho vyvodzuje, že Okresný súd Bratislava IV nebol vôbec

príslušný konať a rozhodnúť podľa § 52 ods. 1 Tr. zák., tak nadriadený súd sa s týmito sťažnostnými námietkami nemohol stotožniť. V prvom rade treba zvýrazniť to, že krajský súd ako nadriadený súd môže meritórne preskúmať iba napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo, a to na podklade riadneho oprávneho prostriedku podaného oprávnenou osobou, či už v rámci odvolacieho alebo sťažnostného konania. Krajskému súdu však neprináleží v inej súbežnej trestnej veci odsúdeného dodatočne preskúmať právoplatné a vykonateľné rozhodnutia vymedzené v ustanovení § 162 ods.1 Tr. por., resp. preskúmať správnosť a zákonnosť konania, ktoré im predchádzalo. Toto je doména iba dovolacieho súdu. Čo sa týka posudzovaného prípadu, tu možno jednoznačne vysloviť, že Okresný súd Bratislava IV bol vecne a miestne príslušným súdom, ktorý vo veci vedenej pod sp. zn. 2T/119/2013 mal konať i rozhodnúť postupom podľa § 52 ods.1 Tr. zák., bez ohľadu na to, že súbežne sa viedlo ďalšie vykonávacie konanie voči tomu istému odsúdenému (išlo o trestnú vec Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 2T/117/2013). Sťažnostný súd znovu opakuje, že nemôže už preskúmať právoplatné odsudzujúce rozsudky, ale z pohľadu sťažnostných námietok odsúdeného sa javí nevyhnutné, aby predsa len vyslovil, že Okresný súd Bratislava IV nepochybil, keď rozsudkom z 01.10.2013 č. k. 2T/119/2013-134 uložil odsúdenému súhrnný trest za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava IV z 25.02.2013 sp. zn. 2T/15/2013. Naproti tomu Okresný súd Bratislava V v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 2T/117/2013 rozhodol ďalším odsudzujúcim rozsudkom až dňa 12.12.2013 (takmer po desiatich mesiacoch) a znovu ukladal odsúdenému U. F. súhrnný trest za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava IV z 25.02.2013 sp. zn. 2T/15/2013. Z uvedeného je zjavné (čo naznačuje aj časové hľadisko), ktorý z týchto dvoch okresných súdov postupoval nesprávne pri ukladaní súhrnného trestu. Takýto nesprávny postup našiel svoj výraz aj vo vykonávacom konaní, čo bolo príčinou vzniku tejto neštandardnej situácie, na ktorú poukazuje sťažovateľ v podanej sťažnosti. Krajský súd napokon uzatvára, že zodpovednosť za tento naznačený stav nemožno pripísať na ťarchu Okresnému súdu Bratislava IV.

Ako už bolo vyššie konštatované, okresný súd pochybil iba v tom, keď vo výroku napadnutého uznesenia použil ustanovenie § 50 ods. 4 Tr. zák., hoci pri správnom postupe mal aplikovať ustanovenie § 52 ods. 1 Tr. zák. Krajský súd vychádzajúc z princípu stability súdnych rozhodnutí na uvedenú zrejmu nesprávnosť iba upozorňuje, bez potreby ju korigovať, lebo z materiálneho hľadiska nemá vplyv na samotné rozhodnutie okresného súdu, v ktorom bolo vyslovené, že odsúdený U. F. sa v skúšobnej dobe neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 3 roky vykoná v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Za danej situácie nevidel nadriadený súd dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia a preto sťažnosť odsúdeného U. F. v zmysle § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.